

با شعار محوری و سراسری کار- مسکن- آزادی به استقبال اول ماه مه ۱۳۹۵، روز تجلی همبستگی کارگران ایران و سراسر جهان برویم

اول ماه مه روز همبستگی کارگران سراسر جهان فرامیرسد. شورای مرکزی سازمان اتحاد فدائیان کمونیست یکصد و هفتمین سالگرد اول ماه مه، روز تجلی همبستگی و اتحاد کارگران سراسر جهان را به همه کارگران ایران و پرلتاریای جهان شادباش میگوید.

از روزی که جهان زیرگامهای استوار کارگران اعتصابی شیگاگو به لرزه درآمد و طبقه کارگر بمثابه طبقه ای دوران سازتولد شکوهمند خود را در پیروزی جنبش هشت ساعت کار اعلام داشت، بیش از یک صد و بیست و هفت سال میگذرد. در توالی تاریخی این سالهای طولانی، مبارزه پرلتاریای جهان علیه نظام سرمایه داری و تبعات ویران کننده آن فراز و نشیب های بسیاری را پشت سر گذاشته است. پیروزیها و شکست های متعددی را تجربه کرده است. طبقه کارگر در دوران تاریخی کنونی بمثابه تنها طبقه رهائی بخش بشریت از بندگی سرمایه، همچنان پنجه در پنجه سرمایه در افکنده و به اشکال مختلف با تعرضات نظام سرمایه داری به مقابله برخاسته و در راه تحولات اجتماعی و آزادی و سوسیالیسم گام برمیدارد. اعتراضات و اعتصابات میلیونی کارگران در کشورهای مختلف جهان از جمله در کشورهای معظم سرمایه داری در سال گذشته نشاندهنده این واقعیت است که مبارزه بین کار و سرمایه اجتناب ناپذیر بوده و برغم افت و خیزها و شکست و پیروزیها، همچنان راه تحولات عمیق اجتماعی را در راه رسیدن به آزادی و سوسیالیسم میکوبد و هموار میکند.

کارگران ایران نیز بمثابه گردانی از پرلتاریای جهان، رزم آوران انبوه این تحول اند. طبقه کارگر ایران به همراه همزمان خود در سراسر جهان در شرایطی به مبارزه و مقاومت خود در برابر تعرضات نظام سرمایه داری ادامه میدهند که مافیای نظامی، اقتصادی و سیاسی حاکم بر ایران، بر نیروی عظیم کار و شاهراههای اقتصادی کشور چنگ انداخته است، طبقه سرمایه دار ایران و دستگاه دولتی مذهبی و ارتجاعی آن با توسل به سرکوب و زندان و کشتار، و با محروم کردن توده های طبقه کارگر و زحمتکشان جامعه از هرگونه شکل و تحزب و آزادیهای سیاسی، به تشدید استثمار و غارت و چپاول خود ادامه میدهد. دولت روحانی که با وعده نجات اقتصاد ایران از خطر فروپاشی و بهبود وضعیت کار و معیشت توده زحمتکش مردم به سرکار آمده بود، اکنون و پس از عادی سازی روابط با قدرتهای غربی در دوره «پسا برجام» نه تنها وضعیت اقتصادی و زندگی توده های طبقه کارگر و زحمتکشان جامعه بهبود نیافته است بلکه شتاب نظام حاکم در پیاده کردن قوانین سلاطین سرمایه و برقراری نئولیبرالیسم اسلامی، بحرانهای نظام حاکم را مخرب تر از پیش نموده و اثرات آن بر روی زندگی مردم وحشتناک تر شده است. افزایش قیمت کالاهای ضروری برغم ادعای مهار تورم، گسترش ابعاد اخراجهای دسته جمعی، عدم پرداخت بموقع حقوق و دستمزد ها، گسترش ابعاد بیکاری، بی مسکنی، عدم بهداشت و درمان، فقدان آزادیهای سیاسی، پائین نگهداشتن سطح دستمزدها (تعیین ۸۱۲ هزار تومان در ماه که چند برابر زیر خط فقر محسوب میشود، از جمله ابتکارات وزارت کار و تشکل های وابسته دولتی در استانها سال جدید بود که به حق مورد اعتراض کارگران آگاه و پیشرو قرار گرفت) و.. سرکوب مداوم و بی وقفه فعالین کارگری و سایر جنبش های اجتماعی انقلابی و ترقی خواهانه، روزگاری سیاهی را در برابر چشم انداز آینده اکثریت مردم کارگر و زحمتکش گشوده است. در عین حال مداوم و گسترش اعتصابات و اعتراضات کارگری که بی وقفه ادامه داشته است توده های هرچه وسیعتری را به مبارزه علیه سرمایه سوق داده و سرنوشت آنان را به مبارزات پرلتاریای انقلابی گره زده است. هم اکنون با گسترش ابعاد اعتراضات و مبارزات و مقاومت کارگران و دیگر زحمتکشان

جامعه در برابر تعرضات عنان گسیخته مافیای قدرت و ثروت، عملاً شاهد جنگ میان طبقه کارگر و طبقه سرمایه دار و بین محرومین و اغنیا هستیم. درچنین شرایطی اول ماه مه روز جهانی کارگر، فرصتی است تا کارگران پیشرو به سازماندهی تظاهرات اول ماه مه همت گماشته و با طرح شعارها محوری کار-مسکن-آزادی و سایر مطالبات محوری، از جمله آزادی کارگران زندانی و زندانیان سیاسی، افزایش سطح دستمزدها و دیگر مطالبات اقتصادی و سیاسی، کارگران را به اتحاد و یکپارچگی در مقابل دولت و سرمایه داران فراخوانند.

گرامی باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگران

زنده باد انترناسیونالیسم پرلتری

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست اردیبهشت ۱۳۹۵